

MACHINE VERTAALD VANUIT HET ENGELS

Geachte heren,

Bedankt voor de mogelijkheid om deel te nemen aan het consult.

Hieronder wil ik ingaan op punten die door de regering en het begeleidende document aan de orde zijn gesteld.

Beweringen zoals dat het gebruik van elektronische halsbanden voor hondentraining een hoog risico op pijn of letsel of schade aan de gezondheid of het welzijn van de dieren met zich meebrengt, werden door de rechtbank al als onjuist bewezen. In 1999 deed de Australische RSPCA 14 van dergelijke negatieve verklaringen tegen elektronische halsbanden tijdens een massale mediacampagne, en zelfs met maanden om hun verdediging voor te bereiden, konden ze geen enkel bewijs leveren aan een van hen en kregen ze een boete van \$ 500.000 als gevolg (http://www6.austlii.edu.au/cgi-bin/viewdoc/au/cases/cth/federal_ct/2002/860.html). De woorden van Justitie Weinstein waren: „Geen van de beweringen had feitelijk enige grond”. Vervolgens ontdekte hij dat „elektronische trainingshalsbanden geldige en humane trainingshulpmiddelen waren, op voorwaarde dat ze worden gebruikt zoals bedoeld”.

U zult het herhaaldelijk gebruik van ‘shok’ opmerken, een woord dat gewoonlijk wordt geassocieerd met pijn en letsel, en daarom wordt het vermeden in combinatie met apparaten die elektriciteit gebruiken. De ‘S’ in de TENS-eenheid staat bijvoorbeeld voor stimulatie en niet voor schok, om te voorkomen dat de verkeerde indruk wordt gewekt die lobbyen voor een algeheel verbod op elektronische halsbanden.

Het artikel „Elektronische trainingstoestellen: discussie over de voor- en nadelen van hun gebruik bij honden als basis voor de standpuntbepaling van de European Society of Veterinary Clinical Ethology (ESVCE)” is GEEN wetenschappelijke recensie. Hoewel „discussie over de voor- en nadelen” objectiviteit suggereert, zijn alle veronderstelde ‘nadelen’ al weerlegde misvattingen over elektronische halsbanden voor hondentraining, herhaaldelijk herhaald – vergelijkbaar met het emotioneel geladen woord ‘shok’ – waardoor ze er meer uit kunnen zien. talrijk en significant dan ze zijn. Er worden geen pro’s vermeld, met uitzondering van één, de snelle resultaten, gepresenteerd als een overtuiging van de fabrikanten en ‘vermoedelijk resultaat’ in plaats van wat ze werkelijk zijn: de ervaring van de overgrote meerderheid van de ehalsbandgebruikers. Het lijkt ook geen twijfel dat deze resultaten inderdaad een voordeel zijn: bevindingen van een lopend grootschalig onderzoek (<https://www.facebook.com/100875216648561/posts/3285951268140924>) tonen aan dat de hond inderdaad vernietigd zou zijn of zich zou hebben overgegeven in de helft van de gevallen, en in de andere helft met een gecompromitteerd welzijn zonder de hulp van de halsband. De realiteit is precies het tegenovergestelde van de speculatie dat als ehalsbanden worden gebruikt, „de prijs hoger kan zijn dan verwacht, aangezien het welzijn van honden en de relatie met de eigenaar in gevaar kan komen”. In tegenstelling tot de veelgehoorde suggestie van lobbyisten, is de gebruikelijke reden voor onwil van eigenaren om deel te nemen aan door gedragsdeskundigen aanbevolen programma’s niet dat ze niet bereid zijn om de – vaak buitensporige hoeveelheid – tijd en geld te investeren, maar dat ze: volgens verdere bevindingen van de enquête, heeft 64% al, en zag onvoldoende resultaten.

Hieronder staan nog meer voordelen die de krant niet noemt.

– FYSIEK VEILIGER DAN ANDERE HALSBANDEN, OMDAT HET NIET OP MECHANISCHE KRACHT VERTROUWT

Elektronische trainingshalsbanden, zoals in detail uitgelegd door getuige-deskundige de heer Collins in de Innotek-RSPCA-rechtszaak (http://www6.austlii.edu.au/cgi-bin/viewdoc/au/cases/cth/FCA/2002_/860.html), kan geen schade veroorzaken door elektriciteit. Doorligwonden kunnen worden veroorzaakt door apparatuur die door de hond wordt gedragen, maar in het geval van elektronische trainingshalsbanden kunnen ze worden voorkomen door de contactpunten regelmatig te verplaatsen.

– MAAKT EEN MEER NAUWKEURIGE TIMING DAN ANDERE GEREEDSCHAP

Timing is van cruciaal belang bij elk soort gevolg bij het trainen van dieren. Elektronische trainingshalsbanden leveren het snelste resultaat, zelfs op afstand, waardoor de timing enorm wordt verbeterd.

– NAUWKEURIGE TIMING ZORGT DAT DE HOND DE CORRECTIE ALLEEN AAN HET ONGEWENSTE GEDRAG BENT

Werken die worden aangehaald over mogelijke vorming van ongewenste associaties staan bekend om de bevooroordeelde benadering van onderzoekers die gebruik maken van harde (alleen hoge intensiteitsniveau) kragen waarvoor de naam 'schok halsband' nog steeds geschikt is, zoals Polsky en de Schilder 'studie' uit 2004, de laatstgenoemde met de reputatie van het slechtste stukje afvalwetenschap ooit over elektronische trainingshalsbanden:

„Deze studie is behoorlijk onder vuur komen te liggen omdat de ervaring van de handlers en honden niet duidelijk is, en de mate van schok wordt niet vermeld.” – Elektronische trainingsapparatuur: een overzicht van de huidige literatuur.

„Hoewel ze geen substantieel bewijs bieden van trauma of schade aan honden, bieden ze veel speculatie, anekdotes, insinuaties van gender- en educatieve tekortkomingen, en denigrerende opmerkingen over de motivatie en competentie van IPO-trainers in plaats daarvan.” – Handboek van toegepast hondengedrag en training: procedures en protocollen, deel 3

De bewering dat het bestraffen van de voorlopers van agressie voorlopers kan onderdrukken zonder de agressie zelf te beïnvloeden, wordt niet gestaafd door enig wetenschappelijk onderzoek, maar is een mening van Overall, die door Brudecki (2008) wordt beschreven als „dramatisch tekortschieten als het gaat om de presentatie van relevant wetenschappelijk bewijs” (<https://psycnet.apa.org/record/2012-24481-008>). Ze heeft ook, met het grootste aantal afkortingen dat ik ooit heb gezien achter iemands naam, een schromelijk verkeerde definitie van de basistheorie van de leertheorie 'aangeleerde hulpeloosheid' als „elke hond die niet meer reageert op prikkels”, terwijl de juiste definitie is om te stoppen met proberen te vermijden. een chronische en onvermijdelijke stressfactor, zelfs wanneer latere ontsnappingsmiddelen beschikbaar zijn (wat het tegenovergestelde is van wat er gebeurt tijdens de training waar succesvol ontsnappen / vermijden van aversie wordt geleerd).

Hier <http://www.effectivetreatment.org/writeup2.html> is een actuele casestudy van een menselijke persoon over het stoppen van agressie door het onderdrukken van gedrag dat eraan voorafging:

„De meeste agressieve gedragingen begonnen toen L.L. uit zijn stoel in de klas kwam en een andere student of medewerker aanviel. Voor juni 1993 hadden we de GED-consequentie geregeld zodra hij de student of het personeelslid aanviel. In juni 1993 bedachten we een plan dat het allereerste lid van de gedragsketen die tot de agressie leidde, zou straffen – die uit zijn stoel stormde. Bewijsstuk 227 laat zien dat zodra we begonnen met de bestraffing en negatieve bekrachtiging van out-of-seat gedrag (in juni 1993), (in plaats van te wachten tot de volledige agressie zou plaatsvinden), agressie begon af te nemen. Zoals de grafiek laat zien, vertraagde het gedrag in de loop van de volgende drie en een half jaar tot een minimaal of nul niveau elke maand.”

– NAUWKEURIGE KALIBRATIE VAN HET INTENSITEITSNIVEAU MINIMALISEERT STRESS

Het vinden van de juiste intensiteit is NIET „in de praktijk nagenoeg onmogelijk”. Het is gebaseerd op gevestigde protocollen, waaronder een correcte interpretatie van het gedrag van honden, kennis die gemakkelijk kan worden verkregen door professionele begeleiding die een algemeen verbod zou voorkomen. Beweren dat het nodig is om factoren zoals huiddikte en geleidbaarheid te berekenen, is hetzelfde als zeggen dat er geen manier is om te weten of een traktatie al dan niet voldoende hoog is om door een hond te worden geaccepteerd tot de hoeveelheid voer die zich al in de maag van de hond bevindt. worden de luchttemperatuur etc. gemeten.

– LAAGSTE WAARSCHIJNLIJKHEID VAN MISBRUIK UIT Woede of FRUSTRATIE VAN DE

HANDLER

Het indrukken van een knop op een e-collar-zender zou zowel de duurste als de fysiek minst bevredigende manier van misbruik zijn, in tegenstelling tot het slaan, schoppen, alfa-rollen en soortgelijk misbruik dat wordt toegegeven door hondenbezitters en verkeerd wordt voorgesteld als 'trainingsmethoden' in de 2009 Herron-onderzoek om te suggereren dat aversieve bestrijding standaard onverenigbaar is met dierenwelzijn, terwijl het het juist verbetert.

De populaire reguliere methode om alternatief gedrag te versterken, neemt de versterking van het ongewenste gedrag niet weg (Salgirli, 2008); in plaats daarvan zal het ongewenste gedrag herstellen wanneer het meer beloont dan het alternatieve gedrag (<https://www.facebook.com/100875216648561/posts/1706606289408771>).

De „niet-gekwalificeerde trainers lopen mogelijk meer risico om een negatief resultaat teweeg te brengen” maakt duidelijk dat een negatief resultaat verband houdt met de vaardigheid van de trainer en niet met de uitrusting. Daarom is de juiste manier van handelen om te onderwijzen en niet te verbieden. Dierenmishandeling is al een overtreding onder de Animal Welfare Act, dus verdere beperkingen zouden alleen welzijnsconsistent gebruik inperken en het kan zijn dat mensen weer werpkettingen moeten gebruiken. Veelvuldig schreeuwen is een teken van misbruik van de tool, wat geen argument is tegen het juiste gebruik ervan en kan worden voorkomen door educatie en het kan nodig zijn dat mensen weer werpkettingen gaan gebruiken.

– WETENSCHAPPELIJK BEWEZEN HOOG NIVEAU VAN EFFICIËNTIE OF SUPERIEURE EFFICIËNTIE IN VERGELIJKING MET TRAINING MET ALLEEN BELONINGEN

Tortora (1983): „volledige en permanente eliminatie van agressie bij alle 36 geteste honden. Bovendien produceerde het extreem extinctie-resistente prosociale vermijdingsreacties, een aanzienlijke toename van de emotionele stabiliteit van de honden”.

Coleman en Murray (2000): onderzoekers in Australië onderzochten willekeurig mensen die een aan een halsband bevestigd elektronisch trainingsapparaat hadden gebruikt. Ze meldden dat 97% van de respondenten tevreden was met het product en 30% vond hun honden rustiger na het gebruik van de elektronische halsband.

Salgirli (2008) ontdekte dat „de elektronische trainingshalsband een leereffect had op de meerderheid van de honden, 39 van de 42 (92,9%). Al met al had het signaal een leereffect bij slechts 3 honden van de 42 proefpersonen (7,1%). De resultaten in deze studie duiden op het hoogste leereffect in een elektronische trainingshalsband in vergelijking met de andere methoden, terwijl het stop-signaal [positieve bekrachtiging-gebaseerde reguliere aanbevolen methode] het laagste leereffect had.”

In de Cooper-studie uit 2014 waarin het gebruik van ehalsbanden met andere methoden werd vergeleken, werd vastgesteld dat ehalsbanden TWEE KEER zo effectief waren als training op basis van beloning wanneer ze werden beoordeeld op de hoogste prestatienorm en de slechtste resultaten, samen met de hoogste stressniveaus (blijkend uit metingen van speekselcortisol) kwam van de groep honden die alleen werd beloond met getrainde honden (figuur 3 op <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0102722>). Alleen de in ehalsband getrainde honden konden off-lead worden vertrouwd in de aanwezigheid van schapen (<https://www.facebook.com/taketheleaddogtraininguk/videos/302643654279026>).

In Nieuw-Zeeland – een ontwikkeld land met een langdurige erkenning van dierenbewustzijn en dierenwelzijnswetten die al meer dan 20 jaar bestaan – heeft het Department of Conservation een trainingsprogramma voor kiwi-aversiehonden ontwikkeld als een oplossing voor het beschermen van inheemse vogelsoorten zonder honden te verbieden van kiwi habitats. In het programma worden honden getraind om kiwi-gerelateerde stimuli te vermijden door responsafhankelijk gebruik van elektronische trainingshalsbanden; evaluatie van het programma door middel van analyse van trainingsrecords is tot op heden de grootste studie die het effect en de levensduur van het leren van aversie bij hondachtigen of welke soort dan ook onderzoekt. Gegevens verkregen van alle 1647 van dergelijke trainingssessies tussen 1998-2007 op 1156 honden toonden aan dat geen enkele hond de kiwi-gerelateerde stimuli eerder vermeed en alles deed na de training, ongeacht geslacht, leeftijd en grootte van de hond en of een elektrische halsband werd gedragen, de vermijdingsreactie

gegeneraliseerd naar andere locaties, duurde ten minste een jaar en blootstelling zonder straf verzwakte het niet alleen, maar versterkte het ook.

– SUPERIEURE EFFICIËNTIE VAN ELEKTRONISCHE SCHORSKRAAGS OVER SPRAYKRAAGS

Resultaten van de Juarbe-Diaz-studie uit 1996 die aantoonde dat citronella-kragen tegen blaffen effectiever waren dan elektronische kragen, waren niet replicerbaar in meer recente onderzoeken die aantoonde dat beide kragen het blaffen tot nul verminderden op de derde dag (Steiss 2007), of dat citronella die waren alleen effectief bij 3 van de 7 honden (Sargisson 2011). Redenen voor het laatste kunnen de verschillende problemen zijn die in alle drie de onderzoeken zijn aangetroffen met citronella-halsbanden, zoals de effecten van de citronella die lang aanhouden nadat het blaffen is gestopt (wat misbruik is in de vorm van niet-contingente bestraffing), zonder citronella, waardoor de verkeerd of niet het juiste moment activeren.

Mijn eigen ervaringen met dergelijke halsbanden zijn dezelfde, naast het opwekken van directe pijn. Toen de spray op een keer afging (bij een hond die aan mij werd overhandigd met de halsband om), was de hond niet alleen volkomen stil, maar de explosie die mijn vingers trof die toevallig onder de kin van de hond was, was krachtig genoeg om scherpe, intense pijn, goedgeemaakt door de wetenschap dat ik de hond er in ieder geval tegen beschermde. Ik heb toen de halsband verwijderd.

Een citronellahalsband in de Sargisson-studie uit 2011 explodeerde plotseling en liet een deuk achter in het plafond van de woonkamer van de eigenaar; gelukkig lag het destijds op een tafel en raakte niemand gewond. De fabrikant meldde dat dit is gebeurd met 70 van de 100.000 verkochte halsbanden.

– SUPERIEURE WELZIJN-COMPATIBILITEIT VAN ONZICHTBARE BEVESTIGINGSSYSTEMEN OVER TRADITIONELE ELEKTRISCHE OMHEININGEN

Het vervangen van elektronische grenshekken door fysieke is geen ‘gemakkelijke’ maar onmogelijke oplossing, anders zou het onzichtbare omheiningssysteem niet in de eerste plaats nodig zijn.

Het doel, zoals het duidelijk zou moeten zijn, is om honden binnen te houden; klagen dat het anderen niet buiten houdt, is als klagen dat remmen de auto niet vooruit helpen.

Als de verwachting dat onzichtbare grensstelsels indringers buiten houden belachelijk is, is de suggestie om dergelijke hekken te vervangen door conventionele elektrische hekken een gruwelijke die ik twee keer moest lezen om te geloven. Elektrische hekken veroorzaken, in tegenstelling tot onzichtbare, aanzienlijke pijn, zonder waarschuwing, en aan ELK dier dat ze aanraakt. Het idee dat „eigenaren de hond niet de gelegenheid geven om te leren waar het hek zich in de grond bevindt” is volkomen onrealistisch, omdat het grenssysteem hierdoor onbruikbaar zou worden.

In deze <https://youtu.be/R21dDSHlf0k> video wordt een pup van 8 weken oud getraind waar de grens ligt. Het speelse gedrag van de puppy zonder enige stresssignalen, en dat ze de correctie heel duidelijk met niets anders associeert dan het overschrijden van de grens, spreekt voor zich.

In deze https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=2625265404210575&id=100001814224346 video wordt een volwassen hond gezien die een elektrische afrastering aanraakt, wat resulteert in een gepaste reactie op intense pijn. Dit is wat lobbyisten van verbodsbepalingen de voorkeur geven aan honden, waaronder de puppy in de vorige video, in plaats van elektronische halsbandtraining die is bewezen als veilig, humaan en effectief; nooit eerder ben ik een beter bewijs tegengekomen dat de lobby voor het verbod inderdaad niets te maken heeft met dierenwelzijn.

De echte reden voor de ban-campagne is om, door middel van overheidswetgeving, zakelijke concurrenten uit te schakelen van degenen die profiteren van de anti-corrigerende hondentraining-ideologie die de reguliere hondentraining monopoliseerde in de afgelopen tien jaar – dezelfde tien jaar waarin een ongekende stijging van de aantal uit de hand gelopen honden.

Parlementaire wetgevingsprocessen mogen nooit gebaseerd zijn op valse beweringen en emotionele manipulatie – de welzijnsvriendelijke manier in plaats van het verbod is misbruik te minimaliseren door goedkope, harde kragen van slechte kwaliteit niet beschikbaar te maken voor het publiek.

Conclusies van experimenten met de uitkomst van het wennen van de dieren aan straf tot het punt dat ze deze negeren (waardoor het per definitie geen straf meer is, maar slechts een gebruik van aversieve middelen) zijn niet van toepassing op hondentraining omdat gewenning werd veroorzaakt door de dieren te belonen voor het

negeren van de straf, in tegenstelling tot hondentraining, waarbij de beloning voor het ongewenste gedrag samen met de correctie ontoegankelijk wordt gemaakt. Een ruk aan de lange lijn zorgt bijvoorbeeld voor een afkeer van niet-naleving van terugroepacties, en houdt ook de concurrerende motivator buiten het bereik van de hond.

Honden kunnen en moeten worden getraind met beloningen, maar ze zullen het getrainde gedrag niet uitvoeren tenzij de waarde van concurrerende motivatoren voor het milieu wordt geassocieerd met een afkeer om hun waarde te verlagen tot onder de waarde van onze beloningen.

Je hoeft alleen maar naar de vrijstelling voor politie- en militaire honden in het voorstel te kijken om de anti-welzijns, financieel gemotiveerde politieke agenda achter het voorgestelde verbod te zien. Als elektronische halsbandtraining 'schadelijk en onnodig' is, waarom doet het welzijn van politie- en militaire honden er dan minder toe? Als het gunstig is, waarom wordt het dan aan alle andere honden ontnomen? Waarom is het acceptabel om de halsband te gebruiken om bijvoorbeeld een werkhond te stoppen die midden in de jacht in gevaar komt, maar geen gezinshond?

De suggestie dat een hond die een elektronische halsband draagt, voortdurend in een staat van stress en angst moet verkeren omdat hij zich ervan bewust is, is een verder teken van onwetendheid over het onderwerp. Ten eerste wordt het voorkomen van een dergelijk bewustzijn routinematig gedaan als onderdeel van de training, zodat het de hond geen enkele kans maakt of de halsband al dan niet om is, zoals hier wordt getoond <https://www.facebook.com/james.penrith/videos/4187470351323398> evenals gevonden door de evaluatie van het trainingsprogramma voor kiwi-aversie. Ten tweede citeert zelfs het ESVCE-document, met als doel een verbod aan te dringen, de Schalke-studie uit 2007, samen met de conclusie dat „Dieren, die de elektrische stimulus duidelijk konden associëren met hun actie, dwz het aanraken van de prooi, en waren in staat om de stressor te voorspellen en te beheersen, vertoonden geen aanzienlijke of aanhoudende stressindicatoren ”.

Dit is in lijn met de ervaring van verantwoordelijke ehalsband-gebruikers, en wordt verder bewezen door talrijke video-opnamen, zoals die op de Facebook-pagina „E-Collars - Real Life Videos” op <https://www.facebook.com/groups/281794126204145>.

Er bestaat wetenschappelijke literatuur over het gebruik van elektronische halsbanden op andere diersoorten dan honden en concludeert dat deze net zo veilig, humaan en effectief is. Om slechts één voorbeeld te noemen: de Cooper-studie uit 2016, genaamd Effecten van langdurige blootstelling aan een elektronisch insluitingssysteem op het gedrag en het welzijn van huiskatten, vond dat „Alles bij elkaar genomen suggereren de bevindingen niet dat lange termijn (ten minste 12 maanden) blootstelling aan het systeem had een aanzienlijke negatieve invloed op het gedrag en het welzijn van ingesloten katten. Katten die onderhevig zijn aan elektronische opsluiting lijken inderdaad minder neofob te zijn dan ongeremde katten.”

Dit bewijst verder dat het verbod niet wordt voorgesteld uit bezorgdheid voor dierenwelzijn, maar om het inkomen te beschermen van HOND-trainers die alleen belonen en van degenen die bij hen zijn aangesloten, aangezien alleen het succes van elektronische halsbandtraining van honden en niet van andere diersoorten hen aantoonde vanwege hun inefficiëntie.

Vriendelijke groeten,
Rita Nemes
Hondentrainer en gedragstherapeut
Vereniging van verantwoordelijke hondenbezitters (Verenigd Koninkrijk)

ORIGINEEL ENGELS

Dear Sirs,

Thank you for the opportunity to take part in the consultation.

Below I would like to address points raised by the government and by the accompanying document.

Claims such as that use of electronic dog training collars have a high risk of causing pain or injury, or harming the animals' health or well-being, were already proven false in the court of law. In 1999 the Australian RSPCA made 14 such negative statements against electronic collars within a massive media campaign, and even with months to prepare their defence, they were unable to provide any evidence whatsoever to any of them and were

fined \$500,000 as a result (http://www6.austlii.edu.au/cgi-bin/viewdoc/au/cases/cth/federal_ct/2002/860.html). Justice Weinstein's words were "None of the claims had any foundation in fact". He went on to find that "Electronic training collars were valid and humane training aids provided that they are used as intended".

You will notice the repeated use of 'shock', a word commonly associated with pain and injury, which is why it is avoided in association with devices using electricity. For example, the 'S' in the TENS unit stands for stimulation and not shock, in order to avoid creating the false impression those lobbying for a blanket ban of electronic collars aim for.

The article "Electronic training devices: discussion on the pros and cons of their use in dogs as a basis for the position statement of the European Society of Veterinary Clinical Ethology (ESVCE)" is NOT a scientific review. While "discussion on the pros and cons" suggests objectivity, every one of the supposed 'cons' are already disproven misconceptions about electronic dog training collars, repeated – similarly to the emotionally loaded word 'shock' – several times which can make them look more numerous and significant than they are. No pros are listed, with the exception of one, the quick results, presented as a belief of the manufacturers and 'putative outcome' instead of what they really are: the experience of the vast majority of e-collar users. Nor there is doubt that these results are indeed an advantage: findings of an ongoing large-scale survey (<https://www.facebook.com/100875216648561/posts/3285951268140924>) show that the dog would indeed have ended up destroyed or surrendered in half of the cases, and, in the other half, with compromised welfare without the help of the collar. The reality is the exact opposite of the speculation that if e-collars are used, "the price can be higher than expected since the welfare of dogs and the relationship with the owner can be compromised". Contrary to the common ban lobbyist suggestion, the usual reason for reluctance of owners to engage in behaviourist-recommended programmes isn't that they are not willing to invest the – often inordinate amount of – time and money, but that they ARE: according to further findings of the survey, 64% already have, and saw insufficient results.

Below are further pros the paper fails to mention.

– PHYSICALLY SAFER THAN OTHER COLLARS AS IT DOESN'T RELY ON MECHANICAL FORCE

Electronic training collars, as explained in detail by expert witness electrician Mr. Collins in the Innotek-RSPCA court case (<http://www6.austlii.edu.au/cgi-bin/viewdoc/au/cases/cth/FCA/2002/860.html>), cannot cause damage by electricity. Pressure sores can be caused by any equipment worn by the dog, but in the case of electronic training collars, they are preventable by periodically moving the contact points around.

– ENABLES MORE ACCURATE TIMING THAN OTHER TOOLS

Timing is of crucial importance in any kind of consequence in animal training. Electronic training collars are the quickest to deliver a consequence even at a distance, improving timing greatly.

– ACCURATE TIMING ENSURES THAT THE DOG ASSOCIATES THE CORRECTION WITH THE UNWANTED BEHAVIOUR ONLY

Works cited about possible formation of unwanted associations are known for biased researcher approach seeking use of harsh (high intensity level-only) collars the name 'shock collar' would still be appropriate for, such as Polsky and the 2004 Schilder 'study', the latter with the reputation of the worst piece of junk science ever produced about electronic training collars:

"This study has come under considerable fire because the experience of the handlers and dogs is not clear, and the level of shock is not stated." – Electronic Training Devices: A Review of Current Literature.

"Although they offer no substantive evidence of trauma or harm to dogs, they provide loads of speculation, anecdotes, insinuations of gender and educational inadequacies, and derogatory comments regarding the motivation and competence of IPO trainers in its place." – Handbook of Applied Dog Behavior and Training: Procedures and Protocols, Volume 3

The claim that punishing the precursors of aggression can suppress precursors without affecting the aggression itself, is not substantiated by any scientific research but is an opinion of Overall who is described by Brudecki (2008) as falling “dramatically short of the mark when it comes to the presentation of relevant scientific evidence” (<https://psycnet.apa.org/record/2012-24481-008>). She also, with the biggest number of abbreviations I have ever seen after one’s name, grossly misdefines the basic learning theory term ‘learned helplessness’ as “any dog who stops reacting to any stimuli”, while the correct definition is to stop trying to avoid a chronic and unavoidable stressor even when later means of escape are available (which is the opposite of what happens during training where successful escape / avoidance of aversive is learned).

Here <http://www.effectivetreatment.org/writeup2.html> is an actual case study of a human subject about stopping aggression by suppressing behaviours leading up to it:

“Most of the aggressive behaviors started with L.L.’s bolting out of his seat in the classroom and attacking another student or staff member. Prior to June of 1993 we had arranged the GED consequence as soon as he attacked the student or staff member. In June of 1993, we devised a scheme that would punish the very first member of the chain of behaviors that led to the aggression – which was bolting from his seat. Exhibit 227 shows that as soon as we started the punishment and negative reinforcement of out-of-seat behaviors (in June, 1993), (instead of waiting for the full-blown aggression to occur), aggression began to decrease. As the chart shows, the behavior decelerated over the course of the next three and half years to minimal or zero levels each month.”

– PRECISE CALIBRATION OF INTENSITY LEVEL MINIMISES STRESS

Finding the right intensity is NOT “almost impossible in practice”. It is based on established protocols including correct interpretation of dog behaviour, knowledge easily obtained from professional guidance which a blanket ban would prevent. To claim that it is necessary to calculate factors such as skin thickness and conductivity is like saying that there is no way of knowing whether or not a treat is of high enough value for a dog to accept until the amount of food already in the dog’s stomach, the air temperature etc. are measured.

– LOWEST LIKELIHOOD OF MISUSE OUT OF HANDLER ANGER OR FRUSTRATION

Pressing a button on an e-collar transmitter would be both the most expensive as well as the least physically satisfying way of abuse as opposed to the hitting, kicking, alpha-rolling and similar abuse admitted by dog owners and misrepresented as ‘training methods’ in the 2009 Herron survey to suggest that aversive control is by default incompatible with animal welfare, when in fact it enhances it.

The popular mainstream method of reinforcing alternative behaviours does not remove the reinforcement of the unwanted one (Salgirli, 2008); instead, the unwanted behaviour will recover whenever it is more rewarding than the alternative behaviour (<https://www.facebook.com/100875216648561/posts/1706606289408771>).

The “unqualified trainers may be more at risk for inducing a negative outcome” makes it clear that a negative outcome would be related to the skill of the trainer and not the equipment, therefore, the right course of action is to educate and not ban. Cruelty to animals is already an offence under the Animal Welfare Act, so further restrictions would only curtail welfare-consistent use and people may have to go back to using throw chains. Frequent yelping is a sign of misuse of the tool, which is not an argument against its proper use and is preventable by education and people may have to go back to using throw chains.

– SCIENTIFICALLY PROVEN HIGH LEVEL OF EFFICACY OR SUPERIOR EFFICACY WHEN COMPARED TO REWARDS-ONLY TRAINING

Tortora (1983): “complete and permanent elimination of aggression in all of the 36 dogs tested. In addition, it produced extremely extinction-resistant prosocial avoidance responses, significant increases in the dogs’ emotional stability”.

Coleman and Murray (2000): investigators in Australia randomly surveyed people who had used a collar mounted electronic training device. They reported that 97% of respondents were satisfied with the product, and 30% considered their dogs to be calmer after using the electronic collar.

Salgirli (2008) found that “the electronic training collar had learning effect on the majority of the dogs, 39 out of 42 (92.9%). All in all, the signal had learning effect on only 3 dogs out of 42 subjects (7.1%). The results in this study indicate the highest learning effect in electronic training collar when comparing with the other methods, while the quitting signal [positive reinforcement-based mainstream-recommended method] had the lowest learning effect.”

In the 2014 Cooper study comparing the use of ecollars with other methods it was found that ecollars were TWICE as effective as reward-based training when assessed at the highest performance standard and the worst results, along with the highest stress levels (evidenced by salivary cortisol measurements) came from the rewards-only trained group of dogs (figure 3 at <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0102722>). Only the e-collar-trained dogs could be trusted off-lead in the presence of sheep (<https://www.facebook.com/taketheleaddogtraininguk/videos/302643654279026>).

In New Zealand – a developed country with long-standing recognition of animal sentience and animal welfare laws in existence for over 20 years – the Department of Conservation developed a kiwi aversion dog training programme as a solution for protecting native avian wildlife without banning dogs from kiwi habitats. In the programme, dogs are trained to avoid kiwi-related stimuli through response-contingent use of electronic training collars; evaluation of the programme through analysis of training records is to date the largest scale study investigating the effect and longevity of aversion learning in canids, or any species. Data obtained from all 1647 such training sessions between 1998-2007 on 1156 dogs showed that no dog avoided the kiwi-related stimuli before and all did after training, regardless of genders, ages and sizes of dogs and whether an electric collar was worn, the avoidance response generalized to other locations, lasted for at least one year and exposure without punishment not only didn't weaken but strengthened it.

– SUPERIOR EFFICACY OF ELECTRONIC BARK COLLARS OVER SPRAY COLLARS

Results of the 1996 Juarbe-Diaz study showing citronella anti-bark collars to be more effective over electronic ones were not replicable in more recent studies that found either that both collars reduced barking to zero by the third day (Steiss 2007), or that citronella ones were only effective on 3 dogs out of 7 (Sargisson 2011). Reasons for the latter may be the various problems found with citronella collars in all three studies, like the effects of the citronella lasting long after barking ceases (which is abuse in the form of non-contingent punishment), running out of citronella, activating the wrong or not activating the right time.

My own experiences with such collars are the same, in addition to eliciting direct pain. On one occasion when the spray set off (on a dog handed over to me with the collar on), not only was the dog completely silent, but the blast that hit my fingers that happened to be under the dog's chin was powerful enough to cause sharp, intense pain, made up for by the knowledge that I at least shielded the dog from it. I then removed the collar.

One citronella collar in the 2011 Sargisson study suddenly exploded, leaving a dent in the owner's living room ceiling; luckily, it was on a table at the time and no-one was injured. The manufacturer reported that this happened to 70 out of 100,000 collars they sold.

– SUPERIOR WELFARE-COMPATIBILITY OF INVISIBLE CONTAINMENT SYSTEMS OVER TRADITIONAL ELECTRIC FENCES

Replacing electronic boundary fences with physical ones is not ‘an easy solution’ but an impossible one otherwise the invisible fence system would not be needed the first place.

The purpose, as it should be obvious, is to keep dogs in; complaining that it fails to keep others out is like complaining that brakes fail to move cars forward.

If the expectation that invisible boundary systems are to keep intruders out is ludicrous, the suggestion to replace such fences by conventional electric ones is a horrifying one I had to read twice to believe. Electric fences, unlike invisible ones, inflict significant pain, without warning, and to ANY animal that touches them. The notion that “owners do not give the dog the opportunity to learn where the fence is located in the ground” is completely unrealistic as it would render the boundary system useless.

In this <https://youtu.be/R21dDSHf0k> video, an eight-week-old puppy is being trained where the boundary is. The puppy's playful behaviour devoid of any stress signals, and that she very obviously does not associate the

correction with anything other than crossing the boundary, speaks for itself.

In this https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=2625265404210575&id=100001814224346 video, an adult dog is seen touching an electric fence, resulting in appropriate response to intense pain. This is what ban lobbyists would prefer dogs, including the puppy in the previous video, to go through in place of electronic collar training proven to be safe, humane and effective; never before I have come across better proof that the lobby for the ban has indeed nothing to do with animal welfare.

The real reason for the ban campaign is to, through governmental legislation, eliminate business competitors of those profiteering from the anti-corrective dog training ideology that monopolised mainstream dog training in the last ten years – the same ten years that saw an unprecedented rise in the number of out-of-control dogs. Parliamentary legislative processes should never be based on false claims and emotional manipulation – the welfare-compatible way instead of the ban is to minimise misuse by making poor quality, cheap, harsh collars unavailable to the public.

Conclusions of experiments with the outcome of the animals getting used to punishment to the point of ignoring it (which, by definition, makes it to not be a punishment anymore but just a use of aversive) are not applicable to dog training as habituation was induced by rewarding the animals for ignoring the punishment, as opposed to dog training, where the reward for the unwanted behaviour is made inaccessible along with the correction. For example, a tug on the long line provides an aversive for non-compliance of recall, as well as keeping the competing motivator out of the dog's reach.

Dogs can and should be trained with rewards but they will not perform the trained behaviours unless the value of environmental competing motivators is associated with an aversive to decrease their value below the value of our rewards.

One only needs to look at the exemption for police and military dogs in the proposal to see the anti-welfare, financially motivated political agenda behind the proposed ban. If electronic collar training is 'harmful and unnecessary', why does the welfare of police and military dogs matter less? If it is beneficial, why are all other dogs deprived of it? Why is it acceptable to use the collar to, say, stop a working dog running into danger mid-chase, but not a family dog?

The suggestion that a dog wearing an electronic collar must be in a continuous state of stress and anxiety because of awareness of it, is a further sign of ignorance about the subject. First, preventing such awareness is routinely done as part of the training, so that it makes no odds to the dog whether or not the collar is on, as shown here <https://www.facebook.com/james.penrith/videos/4187470351323398> as well as found by the evaluation of the kiwi aversion training programme.

Second, even the ESVCE document, with its purpose of pushing for a ban, cites the 2007 Schalke study, along with its conclusion that "Animals, which were able to clearly associate the electric stimulus with their action, i.e. touching the prey, and consequently were able to predict and control the stressor, did not show considerable or persistent stress indicators".

This is in line with the experience of responsible e-collar users, and is further evidenced by numerous video recordings, like those at the "E-Collars - Real Life Videos" Facebook page at <https://www.facebook.com/groups/281794126204145>.

Scientific literature on the use of electronic collars on animal species other than dogs do exist and conclude it to be just as safe, humane and effective. For just one example, the 2016 Cooper study called Effects of Long-Term Exposure to an Electronic Containment System on the Behaviour and Welfare of Domestic Cats found that "Taken together, the findings do not suggest that long-term (at least 12 months) exposure to the system had a significant negative impact on the behaviour and welfare of contained cats. Indeed cats subject to electronic confinement appear to be less neophobic than unrestrained cats."

This further proves that the ban is proposed not out of concern for animal welfare but to protect the income of rewards-only DOG trainers and of those affiliated with them, as only the success of electronic collar training of dogs and not other species shows them up for their inefficiency.

Kind regards,

Rita Nemes

Dog trainer and behaviourist

